

ספר

בינה לעתים

הוצאת והכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ט

ה"ה דרושים נחמדים ויפים, מתוקים מדבש ונופת צופים,
אשר חקר ותקן ודרש ברבים, בנועם שיה ומתק שפתים,
אבד החכמים, ואבי החסידים, המאור הגדול, סני ועוקר
הדים, מעלת הרב הכולל

רבינו עזריה פיגו וצוקל

בעל המחבר

ספר גדולי תרומה

בהוצאות בית מסדר ספרים

של ר' שמואל אייזיק פעשעס נ"י,
ברחוב גאלעווקעס חצר גלאסס № 17

ווארשע

ברפוס מו"ה יוסף ברייז אונגערעגנדלער נ"י,

שנת רבן עזריה פיגו לפ"ק

БИНО ЛЕУТЕМЪ

ВАРШАВА

Въ Типографіи І. Унтергендлера,
ул. Св. Юрской, N. 24. 1882 г.

הוא יאמר כל אלה תעלה במקום שאלו שנים שלמה ו
הוא יעשה ויטעו על עמך כי הוא משה ואהרן
ונתנו משה שאלו משה למשה . וזה מוכן לי מה
שנאמר שמהם . ימים פחות בדרך עקב שומר נפשו
ירחוק מהם . כי הוא רחוק לחשוב יום בנחמנו על
המרימה מהקור והחום וישם זה צבד שומר נפשו
אלו ידעו לי כי הוא מוצא של בניו השלמות מיוסד
על שני עמודים שהם הכתובים בלשון דברי המעלה
ומעשה המעלה והמעט וההבטל ממה שהוא ענוה
ומחזיר ממנו יח זה הוא כללות המעלה פשה ומעלה לא
לעשה . והוא מוצא כי להפסק וללשון בלשון המעלה
לדבר הכתובות שהחמור וליהיבנו על כך . ולהשאר
המשה כל רע צריך להפך דר קירות שנינו ויבטל
ממנו הכתובות שהחמור על רע . ואולם נספחו המעלות
הבין שחיון על ההפך כי הם לבו בקרבו כלשון שומר
מבורו אל מעשה הרעה מהרה לעבור על כל מוצא
הי אשר לא תעשה . וכנגד זה מה לבו בקרבו והיה
לשון דומה קר ולכן בלי שום חמור והכתובות אל
משה המעלה המעשים הלא זה חמו לאלויו בלשון
יבדיר את שכלו להפוך את שחיהם לפוש . שאלו השאר
כפי טבען . אלא כל אחד מן מהפך כחמור . הקירות
שנבטלו מן המעשה המוש . שיהיה לקרבה הכתובות
והחמור והחמור . והחום לחמור ולחמור להיות עמלו
בחורה ובמחור . או ודאי אין קשה למעלה . ועל זה אמר
ימים פחות . שהנשים והפחים שהם הקור והחום הם
בדרך עקב ופחולו . שנמללו מוטבעים בדם להפוחו
מהדוך השיר . שהנה הקרבו ללבו פשוט שום מזה
והחום יעוררהו אל מעשה הפניות . הנה האיש חיל
שומר את נפשו ומבקש להחיל מני שח . ירחק מרחק
רב מהם . כי ילך מנגד בשחיון אל הקשה האחר . ויבדיר
את הנשים להבין מן העבירות . ואלו הפחים לעוררו
על המעשים הטובים . וכמה יבא על נכון כלפי מי זה
לפרש ע"ד החדוד (ואם אינו כפי ענין הסוגיה) מה
שחיל פקח מי שחם בכוונותו ודוכנוי אחייו . איך
הינה הכל בידי שמים חון מנינם ופחים שחיו . כי
על הדך שאלוהי את משה האחרון במלחמה האחר
כל בידי שמים חון מיראת שמי . וכן הוא כאלו שהנשים
פחים המוטבעים בדרך עקב לרעה . אינם בידי שמים
להדריכם אל ההפך ולמנה . אלא הם ביד האדם ובחירתו
הוא יתבאר עליהם וזה לשון מולם ולחמור שער :
הבחירה הני היא חילונים בהיות האדם מוסת מאחרי
אשר באיהו אופן שיהיה יפחור וידידותו
בדרך לא טוב וירחיקו מהנהגת השלמות . והוא לא
יחלעל לחמור מפני לחום והסתחם ורק את נפשו
יפחור בכל המוטל עליו לעורר קונו . אשר שבו אתו
בלי ספק עתם מחד יומר מחד הכנה מאשר לא יהיה
שום התנגדות מולו . כי אחת הא ים מסיחים הרבה
אשר אין בהם יפה בהסתחם כי לא יתכנו לעשותה
בעברה ונקלטה ינלא האדם מהם . ועליהם אמר החכם
עיה אים חמם יפחור רעו ואלויו בדרך לא טוב פשם
עניו לחשוב הכתובות קורן שחיו כל רעה . אמר כי
איש החמם מטול וחמון יפחור רעו ומבקש להסיו
לעשות רע אך הוא נעדר השכל שאינו ידע ופשוט בלתי
פיקח בפי דרך הנרץ לעשות ההסתחם להקניה שלא
יבנים החמם שעתה לפחור אלא ואלויו בדרך לא
טוב הוא מוליד ומדריך עמק זה מהפחיו בדרך שאינו
טוב ומוטיל להניג מנוקא ולנא עד חלולו טונו זה
כי הוא עושה הנחות ומעשים שנבטל ידעו ודע האחר

שדעו לרמוזו בלחור כי הוא פשם עניו כדי להחור
לדבר דברים שחם מעגרים האמה או מה שיהיה וקורן
שחיו בנחותה משה מורש שחיו משה לבי חור
ביושר לבב אלא כהפחמה מוך ומרמה . זה ודאי כל
רעה הוא מכלה ומפחמה וטורס ההפך למחלוא הרעה
והרשע אשר הגב לאיחיל לפושל בלחור . כי בלחור
כל השניים חלל בנחותותו ידע נאמנה שכלו מרמה
ובנקל יוכל להשאר ממנו בלתי הנקם ממלחור . ולא
יגדל נא כח קלוטו ושחור להפלה גדולה . אך ים מיר
מסיחים ומדחים ערומים כנהג יודעים לפחור ולרעה
בהורחל חמיוח ורשור לבב ולהנחור ולחופשו של
המוסר . ואם זה יעשים כח חנונו וחללו הפושל לעמוד
עדם ולהביר רמאותו ומחמק בשלמות בלתי יחמם .
זה יעלור בעצמו ואישר חיליו . ועל זה חזקה ההכס
עמיו פיה סי' יד כלומר ק' מנגד ליש כסיל ועל ידע
שפתי דעת חכמה ערוס הבין דרכו ואלנה כסילים מרמה
דבר פשוט הוא שהאלות והכסילות הנאמרים פה וברוב
ספרי שלמה המעיה לא על העדר השכל או מילואות
השמות והשגות ממה שחור אלא על ההסתחם מדרכי
השלמות שחין ק' חסרון דעה גדול הימנו . וכבר אורז
זה יל בסוף דמעינים שחמור שחמור כי יוחק ליעקב
דלל דמיון ואמר אולם אדם חסוף דרכו ועל כי יחמק
לבו יחיו רבי יוחנן וקא מחמם . אמר מי איכא מירי
דכחיו בכוונים ולא רמחא באורייתו . חיל אמו הא מי
לא רמחא והא כחיו וילא לבס ויחרדו איש אל לחיו לאחר
מה זחא עשה אלהי לנו . דל עיניה וחמא פיה אחימה
אליקיהם חיל אלא מחמור דלא לעביד ק' כדעביד לאחר
יחל לדקדק חסר לא קרנ רבי יוחנן עד פחה פסוק
זה ואדך לא נחפור עד פחה שחמם מפי חמיו
לחמור עליו . עוד בלסוק שחיו חילא רמחא החלוקה
הראשונה שאלת האדם היא חסוף דרכו . כי כאל לא
אמר אלא שילא לבס ויחרדו בלחור שח עשה זאת
והא סיוח דקרב ועל כי יחמק לבו אלא מה שחמור
זולת אדם חסוף דרכו שחיו שחיו חסוף לא מלחור
בלסוק או על חסוף . וגם צריך לדעת מה פשם על
החיון שח יוחנן דל עיניה לרמור . כי כבי ידוע
שנחותו עניו בו יגיע עד שפרי מוח והיה מסתכן חם
לא שהילתו חמו . ולמה יוחת מה עשה בשחיו דעמו
של רבי יוחנן לחמור לו ספק מן החור :
ונראה לי דלשנא דנמח הוא דמיון ואמר אולם
אדם וגו' ולא אמר אתה יפח וקרי וגו' .
החיון הא לא היה קורא זה בלסוק אדמחא דקריאה
כמי שקורא בספר חשלי אלא היה אומר בדרך חמירה
בעלמא לענין הלחור והצורה הנלמדים ממנו מחסרון
האדם . שחמם שחור גורם לעלמא מייחמו אליו יח .
ולאשר כבר ידע ר' יוחנן מיה מחיון זה שהוא חרץ
ובקי כמו שקדם לו מכיונה כפרש פשר חסר . פיה
חמה ממנו דבשלמא אם היה קורא בלסוק זה בחור
קריאה אין שום חציונה עליו למח לא היה קורא בלסוק
על חור כי לאח עשיו היה פקדיו בחשלי ובלסוק
זה . אלא מכיון שחור אורו בדרך חמירה לענין ההדפסה
ולחיו ים לחמור מהדפסותו דלחיו ליכא מירי בכוונים
אין שום יחיד ורשעם בכוונים שלא קדם זכר בחורה .
ואיך אחי שזיק ללחור זה הלחור וההדפסה מן החמור
שז נרמו בחורה והלך לו אלא הכתובים . או חיל
החיון החסמה שכלתי המקום אשר בחורה נרמה
נצרה ו ושבטור כן לא הכחיה . אלא היא כחמה
בלסוק וילא לבס וגו' כדמחה כללמה למעמיקים בו .